

Kultūra

Ausekļa teātra jauniestudējums Koka ēna rosina aizdomāties par dzīvi

Pagājušonedēļ Teātra mājā pirmizrādi piedzīvoja Ausekļa Limbažu teātra jaunākais veikums - krievu autore Jekaterinas Narši lugas *Koka ēna* iestudējums. Šoreiz tā veidotāji īpaši vēlējušies izcelt ieguldīto kopīgo darbu, tāpēc izrādes programiņā nav atsevišķi lasāmi režisora un aktieru vārdi, bet gan pieteikums radošā komanda - Didzis Jonovs, Māris Ābele, Jānis Roļskis un Uģis Zviedris.

Limbažnieki izrādi nodēvējuši par vienistabas drāmu, vaicājot: - *Tie, kas kļūstat par notikumu, kur ir jūsu „kā dēļ”?! Tas ir stāsts par cilvēku robežsituācijā. Viņa iekšējā būtība nespēj pieņemt apkārt notiekošo, tāpēc dzīve liekas neizturama, bezsaturīga. To varētu arī salīdzināt ar cīņu starp dzīvību un nāvi. - Galvenajam varonim kompromisi nav pieņemami, viņam svarīgi, lai melno sauktu par melnu un balto par baltu. Viņš grib mājot savā ideālajā pasaulītē, kur nav jāliekuļo, jāizdabā citiem. Bet vai tas ir iespējams? Sabiedrība viņu tūlīt sāks smacēt. Parādot šīs izjūtas pārspīlējuma formā, labāk izgaismojas tās lietas, ko ikdienā varbūt pat nepamanām, -* uzsver D. Jonovs. Lielākoties uz skatuves redzams tikai viņš, jo iejuties 3 lomās teju vienlaikus, veikli pāriedams no vienas otrā. Dažbrīd pat rodas iespaids, ka cilvēkam, kas turas sava koka ēnā, ir personības dubultošanās. Vēl interesanti, ka lugas autore tekstā nav norādījusi varoņu dzimumu, bet Ausekļa teātra uzvedumā izšķirti gan sievieti, gan vīriešu tēli. D. Jonovs neslēpj, ka šis no viņa puses bijis drosmīgs experi-

Didzis Jonovs galvenajā lomā Ausekļa Limbažu teātra jaunākajā izrādē *Koka ēna*

ments - pašam gan spēlēt, gan redzēt notiekošo no malas. Aktierim U. Zviedrim strādāt kopā ar Didzi bijis liels izaicinājums un pārbaudījums. - *Mēģinājumu process bija visai neierasts. Cits citam bijām režisori. Reizēm tā iekarsām, ka daudz netrūka, lai sakautos. Visi guvām vērtīgu pieredzi, -* atzina Uģis.

Iestudējuma radošo komandu pirmizrādes vakarā sveica Limbažu kultūras nama direktore Sandra Mieze, uzsverot, ka redzētais pārsteidzis ar avangardu. Uzvedumu noskatījās arī Saeimas deputāts, Mārupes teātra režisors Ingmārs

Čaklais. - *Priecājos atkal būt Limbažos un Teātra mājā. Līdz šim man vairāk sanācis iepazīt Intas Kalniņas radošo darbību, bet nu redzu, ka režijā aktīvi strādā arī citi. Pirms izrādes ar Juri Žūriņu runājām, ka teātris šodien it kā paiet nostāk, atdodot vietu televizoram un tamlīdzīgām lietām. Taču es uzskatu, ka skatuves mākslas valoda atkal spēs uzrunāt skaņtājus, jo tajā var izteikt tik daudz katram pazīstama - bailes, cerības, minējumus... To pierāda arī «Koka ēna», kurā Didzis lieliski izploša sevī galvenā varoņa dvēseles sfīgu, izsītot publiku no ikdienas līdzsvara un liekot aizdomāties, kā katrs dzīvojam, jūtamies, -* savos iespaidos dalījās I. Čaklais. Viņam līdzī bija atbraukuši arī

Mārupes teātra aktieri, lai no kolēģu veikuma sasmeltos impulsus savai radošajai darbībai.

Lugu no krievu valodas tulkojis D. Jonovs, par ļoti svarīgo gaismu un skaņu lomu izrādē rūpējas J. Roļskis, kuram pirms tam krietni nācies palauzīt galvu, meklējot piemērotākos tehniskos risinājumus. Iestudējuma scenogrāfiskā ideja īstenota ciešā sadarbībā ar M. Ābeli. Limbažnieki *Koka ēnu* drīzumā gatavojas spēlēt kārtējā amatierteātru skatē, pretendējot uz *Gada izrādes* titulu.

Ilva BIRZKOPE
Montas MEDNES foto